

Nazdar sestry a bratři, vážení rodiče,

vítám vás u čtení nového čísla našeho oddílového časopisu. Čas letí jako voda. Už rozdáváme přihlášky na náš další tábor. To je neklamné znamení, že je tu jaro a čas do prázdnin se začíná pomalu krátit. I když právě nyní přichází čas, kdy někteří budou muset předvést své znalosti získané během docházky ve škole. Ať to budou přijímací zkoušky na střední školy či maturita. Proto přeji všem, aby se jim zkoušky podařily a mohli se společně s ostatními těšit na další oddílové akce. A ty, které nás čekají, budou určitě stát za to. Více se dozvíte v pravidelných rubrikách.

Siggi

Co se událo v březnu

I tento měsíc nás zval pan redaktor Novák do rádia Junior. Tentokrát jsme měli povídat po ohních. Ale rozhodli jsme se, že jsme na návštěvě rozhlasu byli minulý měsíc a tak jsme pozvání předali oddílu vodních skautů.

28. 3. Výprava na Mlázovické chlomy

Všichni se ocitáme v roce 2142, kdy ve světě vládne chaos a dochází zásoby jídla, vody a základních lidských potřeb. Doslechli jsme se o jakémsi dávném chlapíkovi, který tuto verzi světa předpokládal a někam ukryl zásoby jídla, pití,... a také stroj času, který nás přenese zpět do roku 2015.

Tímto úvodem začala naše další oddílová výprava. Hned po vystoupení z vlaku jsme zjistili, že jsme se ocitli v roce 2142 uprostřed nesnází. Rozdělili jsme se na dvě družiny a pustili se do plnění úkolů a hledání zásob a stroje času pro návrat. Jednu družinu vytvořil Lukáš, Dan, Berča, Johanka, Anička, malý Lukáš a Polárník. Druhou Čertík, Stopař, Tobiáš, Agent a David. První úkol, který nás čekal souvisel s naším přesunem do vísky Konecchlumí. Každá z družin dostala lísteček s několika úkoly na cestu. Např. jak je to daleko do Konecchlumí, jaký letopočet je soše vedle zvonice, kolik lam je mezi Kovačem a Konecchlumím a další. První se vydala na cestu družina pod vedením Čertíka. Asi pět minut po nich vyrazila družina Lukáše doprovázená Světlůškou. Obě družiny se sešly opět u kostelíka v Konecchlumí. Bylo zajímavé porovnávat výsledky obou družin. Protože si Čertíkova družina nepřčetla správně zadání úkolů, nenašla dřevěnou zvonici. Oproti tomu Lukášova družina nespočetla správně lampy veřejného osvětlení. Ve výsledku pak první úkol dopadl nerozhodně. Za jeho splnění získala každá z družin několik ústřížků z dopisu. Po úvodní části byli všichni tak unaveni, že musela následovat malá přestávka na svačinu. Protože jsme byli na pěkném kopečku mohli jsme pozorovat široké okolí. Posílnění jsme vyrazili na další cestu. Jen jsme vystoupali o několik výškových metrů a ocitli jsme se před mohutnou pískovcovou mohylou. Její představec byl opravdu mohutný. A tak vyhlásila Světlůška tipovací soutěž, kdo tipne správně její šířku. Tipy byly různé od čtyř do sedmi metrů. Správná odpověď byla pět metrů. To tipnul

Dan a Berča. Dalším úkolem na naší cestě byla přeprava nějakých nalezených zásob. Štafetově jsme běhali od mohyly dolu k jednomu ze stromů, kterého jsme se dotkli a vybíhali nahoru k mohyle. Vítězem se stala družina Čertíka. Dan, který chtěl zachránit vítězství své družiny běžel tak rychle, že asi špatně došlápnul a začala ho bolet noha v kyčli. Ještě statečně doběhl, ale pak se jeho usměvavý obličej změnil v bolestivý. Danovi jsme naordinovali chvíli klidu, který jsme využili na další zkoušku našich dovedností. Každá z družin dostala několik kousků provázku, které musela svázat tak, aby se nerozvázaly. Provázky se musely svázat nejméně třemi typy uzlů - ambulantním, škotovou a rybářskou spojku. Dana noha bolela už méně. Možná i proto, že jeho družina byla ve svázání provazů úspěšnější. Sebrali jsme si své batohy a vydali se dále po červené značce. Kousek před rozcestím ze zelenou značkou na nás čekal další úkol. Měli jsme se pokusit napsat, kde se nacházíme. Několika větami popsat místo pro naše případné záchránce. Nebylo to vůbec snadné popsat místo uprostřed lesa. Čertíkova parta se chytla nedalekého geodetického bodu, Lukášova družina se pokusila popsat cestu podle turistických značek. Nakonec bylo rozhodnuto, že se oběma družinám podařilo v úkolu uspět. Pokračovali jsme dále opět po červené. Na nejvyšším místě naší cesty na vrchu Maxinec jsme měli další možnost prověřit naši připravenost. Každá z družin obdržela šátek, který ukryla v lese a okolo něho zbudovala kruh. Pak si každý z hráčů upevnil na čelo třímístné číslo. A hra mohla začít. Úkolem soupeřů bylo nalézt kruh druhé družiny, sebrat šátek a dopravit jej do svého kruhu. Soupeři byli vybíjeni odhalením jejich čísla na čele. Boj to byl veliký. Čertíkova družina vybuodovala veliký obranný val, který bylo velice obtížné překonat. Úspěšnějšími v prvním kole byli hráči Čertíkovi družiny. Následovala odvěta. Týmy si vyměnily místa a hra začala nanovo. Lukášova družina využila lest. Hlíдалa sice původní kruh, ale svůj šátek umístili o

něco hlouběji do lesa. A tak když vběhli hráči do kruhu byli překvapeni, že nemohou šátek nalézt. Mezitím se Polárníkovi s Danem podařilo ukořistit vlajku soupeřů a úspěšně ji dopravit do svého kruhu. Tak byl souboj vyrovnaný. Posbírali jsme čísla, uklidili kruhy v lese pokračovali dále. Opět po červené, ke které se přidala i modrá značka. Cestou jsme pozorovali obrovská mraveniště

Jednička
Hradec Králové

Rok 2142

Vedla-li cesta za kulturou z lesa, pak
cesta za lidstvim vede nezbytně k
lesu zpět

A. Hrdlička

Mlázovické chlomy 28. 3. 2015

a zkoušeli jsme loupat březovou kůru. Najednou nás zastavila Světluška a chtěla po nás splnit další úkol. Museli jsme přinést nějaké přírodniny, abychom uklidnili místní božstva. Během krátké chvíle obě družiny přinesly všechny požadované přírodniny. Božstvo bylo uspokojeno a my pokračovali dále. Najednou se nám otevřel krásný pohled do kraje. Vytáhli jsme mapu a pokoušeli jsme se určit kopce, které jsme viděli. S určitostí se nám podařilo odhalit Zvičinu. Ostatní kopce byly záhadou. Naštěstí se někomu podařilo na jednom rozeznat nějakou věž a podle ní jsme mohli určit i další z kopců. Pak jsme zkoušeli odhadovat vzdálenost pomocí tabulky. To už nás cesta vedla po modré značce okolo jednoho z opuštěných lomů. Tam nás čekal poslední úkol na naší cestě. Měli jsme ukrýt jednoho z našich členů tak, aby nebyl vidět. Čertíkova družina se rozhodla ukrýt Agenta a Lukáš vybral Polárníka. Za malou chvíli nám oba zmizeli ve skrýši z větví a klacků. Jen při jejich záchraně byly obě skrýše úplně zdemolované. Jako odměnu za splnění všech úkolů na cestě dostala každá z družin zbytek ústřížků dopisu, který popisoval cestu ke kontejneru se zásobami. První dopis rozluštila družina Lukáše, která hned vyrazila hledat kontejner. Čertík a ostatní měli dost času a prolézali lom místo, aby se pustili do skládání dopisu. Když však viděli prchající družinu, hned se také pustili do skládání zprávy. Po přečtení popisu cesty vyrazili cestou necestou za pokladem. Obě družiny se sešly na tábořišti Zlatá skála. Zde hledali ukrytý kontejner, ale nikde nic. Při pátrání je mátl i to, že se zpráva zmiňuje o nějaké pamětní desce a na tábořišti byly desky dvě. Po prvním nadšení se chuť hledat pomalu vytratila. A tak jsme pátrání na chvíli odložili a připravili si oheň na opečení buřtů. Opekli si donesenou uzeninu, uklidili ohniště a pokusili se ještě jednou o nalézení kontejneru. Najednou Dan zavadil o jeden z kamenů a poklad se sladkou odměnou byl na světě. Dan spravedlivě rozdělil poklad mezi obě družiny. Byli jsme u konce našeho putování. Úkol se nám podařilo splnit. Rozdali jsme si pamětní lístky a vydali se pomalu na nádraží. Cestou jsme si ještě zahráli loto. To Světluška hlásila čísla z poznávacích značek aut a my si je škrtili. Komu se podařilo vyškrtat všechna čísla ve sloupci, nebo řádku měl loto. Pak už jsme došli až na nádraží v Ostroměři. Vlak nám jel na čas a na nádraží jsme vystupovali v plánovaný čas. Podařilo se nám tedy i vrátit se v čase. Na nádraží už na nás čekali naši rodiče. I přes nepřízeň počasí, která byla den před tím nám počasí vyšlo. Dokonce se nám občas ukázalo i sluníčko. I podle hodnocení účastníků se většině dnešní výprava líbila. Výprava získala celkovou známku 1,3 a výpravy se zúčastnili: *Delfín - Johanka (Kšilt), Berča (Bambule), Anička, Lišky - Agent, David, Panteři - Lukáš, Dan, Polárník, Tobiáš, Kánata - David, Stopař, Čertík, Světluška, Siggí*

Co se chystá Duben

18. 4. Svojsíkovy závody

Zatím nemáme od organizátorů žádné informace o letošních závodech. Proto budeme informovat o naší případné účasti emailem.

24. - 25. 4. Svatojiřská výprava za K. H. Máchou

Je tu opět naše tradiční jarní víkendová výprava. Letos nás zavede do Máchova kraje do Bělé pod Bezdězem. Sraz všech účastníků je v pátek 24. 4. v 16.45 hodin u pošty na hlavním nádraží. Návrat je v neděli 26. 4. v 17 hodin opět na hlavním nádraží. S sebou si každý zabalí **skautskou průkazku**, zápisník, stezku, psací potřeby, spacák, karimatku, přezůvky, věci na spaní a na ven, páteční večeri. Věci zabalte do batohu. Na akci budeme vybírat 350,-Kč (doprava, ubytování, strava od sobotní snídaně). Zálohu 200,-Kč zaplaťte na schůzkách do 22. 4.

Květen

7. - 10. 5. Po stopách první letní robinonády na Želivku

Po dlouhých sedmi letech se vydáme na místa, kde jsme jako oddíl tábořili společně s ostatními oddíly střediska Želivák. Naši základnou se však stane tábořiště Humpoleckých skautů Protože se jedná o náročnější akci je určena především pro starší členy oddílu (středeční schůzky). Sraz bude ve čtvrtek 7. 5. v 15.30 hodin u pošty na hlavním nádraží a návrat bude v neděli 10. 5. v 16.30 hodin opět na hlavní nádraží. Na tuto výpravu budeme vybírat 500,-Kč. Zálohu 200,-Kč zaplaťte do 29. 4. Více informací na schůzkách.

22. 5. Cyklovýjíždka po Hradeckých lesích pro mladší

Protože akce na Želivce je určena pro starší, tak mladší se zase projedou na kole po lesích a opečou buřty. Na tuto akci zveme i rodiče. Sraz je v pátek 22. 5. v 16.30 u Zděné boudy a návrat je okolo 19 hodiny opět ke Zděné boudě. S sebou si každý vezme jízdní kolo, přilbu a buřta na opečení.

26. 5. Schůzka s rodiči

Tradiční setkání s rodiči, kde budou předány informace především o letním táboře a další činnosti oddílu. Schůzka se uskuteční po schůzce mladších.

Červen

6. 6. Cyklovýprava na Potštejn - starší

19. - 21. 6. Středisková výprava

Více informací v dalších číslech

Červenec

18. 7. - 1. 8. Letní tábor

Vracejte vyplněné přihlášky. Táborový poplatek plaťte na transparentní účet střediska 1981393001/5500. Více informací v dalším čísle časopisu a schůzce s rodiči.

Sloupek z historie

8) Skauting po roce 1945

Po osvobození v květnu roku 1945 došlo k prudkému rozvoji skautingu v celé republice. V Hradci Králové pracovalo pět středisek chlapeckých a dvě dívčí střediska. Celkem bylo v Hradci 26 chlapeckých oddílů, skautská kapela a další dívčí oddíly. Velitel celého okresu byl Velen Fanderlík a zástupce B. Komárek.

Hned po osvobození došlo k úpravě skautského domova na břehu Orlice. Vodní skauti si zbudovali loděnici.

V roce 1945 se také konaly první tábory po osvobození. V Orlických a Jizerských horách, na Sázavě či na Doubravce.

Skauti z Hradce se zapojili do všech akcí na pomoc budovatelského úsilí. Na táborech pomáhali v zemědělství či v lesích.

V roce 1946 vznikla dvě nová střediska. V Plotištích a ve Stěžerech. Současně v tomto roce vzniká jezdecký skautský oddíl.

V roce 1947 se konalo v Francii v Moissonu poválečné skautské Jamboree, kterého se zúčastnila i početná skupina skautů z Hradce včetně skautské kapely. Skautská kapela přesvědčivě zvítězila mezi 19 skautskými kapelami a na Jamboree sklídila svým vystoupením veliký ohlas.

Pokřik družiny Panterů

Jmenujem se Panteři,
ať nám to každý uvěří.
Znalosti si osvojíme,
vítězství si zaručíme!

... a na závěr?

Začali jsme stoupat na horu. O přesně co se jedná vám napíšeme v dalším čísle. Také bude nejvyšší čas objednat skautské košile pro, kteří ji ještě nemají. A bude toho určitě více. Ale to už bude náplní dalšího čísla našeho časopisu. A na závěr nás možná čeká ještě jedno překvapení, které se možná dozvíte už tento měsíc.

Siggí, Sváča, Sova, Katák, Světluška, Amazonka, Sqoterka a Pepek